

zásobování a další problémy, které souvisely s válečným stavem. Podobné přijetí čekalo o chvíli později i v prostorách radnice, kde si místodržitel vyslechl císařskou hymnu v provedení kapely 29.zeměbraneckého pěšího pluku a zapsal se do pamětní knihy. V dopoledních hodinách se uskutečnila ještě prohlídka chebských pamětihodností, mezi kterými nechybělo například muzeum, kostel sv. Mikuláše či hrad, jímž byl hrabě doslova uchváten. Přesně hodinu po poledni hrabě, v souladu s detailně rozpracovaným časovým harmonogramem, nasedl zpět do vlaku a pokračoval dále do Aše. Odjezdu předcházelo vřelé rozloučení a poděkování za návštěvu, čehož se důstojně zmocnil opět starosta Friedrich.

V Aši nepobyl zemský místodržitel příliš dlouho a již v podvečerních hodinách 20. května dorazil do Františkových Lázní. Podobně jako v Chebu i zde došlo na uvítací zdravice, zápis do pamětní knihy a prohlídku města, lázeňských zařízení a pramenů. Hlavní program byl ovšem přichystán na následující den. Na vyzdobeném náměstí, které zaplnili členové veteránského spolku, sdružení dobrovolných hasičů, žactvo s celým učitelským sborem a mnoho dalších občanů, byly jednak proneseny obvyklé zdvořilostní projevy, jednak se zlatým hřebem celého pobytu hraběte stalo vysvěcení a položení základního kamene ke stavbě léčebného ústavu srdečních chorob, určeného zejména pro válečné navrátilce. Tečku za vzácnou návštěvou učinil závěrečný velkolepý banket, po němž se hrabě i s doprovodem odebral na nádraží a odcestoval zpět do Prahy.

Použitá literatura

Anonym (1916): Das Gefangenenlager bei Eger, in: Egerer Jahrbuch 46, 1916, s. 175-185.

Anonym (1916): Der Statthalter von Böhmen in Eger und Franzensbad. Die

Anwesenheit in Eger am 20. Mai 1916. Die Anwesenheit in Franzensbad am 21. Mai 1916, in: Egerer Jahrbuch 47, 1917, s. 57-72.

Anonym (1916): Egerer Zeitung 1915-1918.

Wilkowitsch, A. (1916): Die galizischen Kriegsflüchtlinge im Egerer Bezirke, in: Egerer Jahrbuch 46, 1916, s. 153-165.

Pavel Řepa

Správa CHKO Slavkovský les

Zajímavá ptačí návštěva ve Slavkovském lese

Stává se občas, že se v různých oblastech České republiky objeví zatoulaní jedinci ptačích druhů, které běžně žijí v zemích nám dost vzdálených. Jedna taková návštěva byla pozorována v letošním roce. Přesně v poslední den letošního května pozoroval a fotografoval lesník Dan Lindenberg v pastvinách u Ovesných Kladrub čtyři dospělé supy bělohavé. Byli úplně vysílení, takže téměř nebyli schopni letu a ztěžka odletovali, až když se k nim člověk přiblížil do bezprostřední blízkosti.

Během dalších dnů se pomalu zotavovali, začali přeletovat na delší vzdálenosti a potulovali se v pastvinách na jižním úpatí Podhorního vrchu stále ve větším území, aby nakonec definitivně opět zmizeli asi po dvou týdnech. Poslední spolehlivě potvrzené pozorování jsme zaznamenali 10. června. Sup bělohavý žije k nám nejbliže ve Španělsku, jižní Francii, severní Itálii a v Rumunsku. Vůbec nejbliže jsou nám zřejmě hnízdiště v Srbsku a Chorvatsku ve vzdálenostech asi 500 km na jih od našich hranic. Jeho

Sup bělohlavý na louce u Ovesných Kladrub. Foto Dan Lindenberg

náhodná zatoulání do ČR nejsou zas až tak výjimečnou událostí, během dvacátého století u nás bylo zaregistrováno skoro 50 takových občasných záletů či zatoulání. Nejčastěji bývají pozorování právě v červnu. Rozhodně však nejde o obvyklou návštěvu, byla to ojedinělá příležitost vidět takového exotického ptáka, který poutá pozornost i svou velikostí, vždyť má rozpětí křídel asi 2,5 m. Velmi často se k nám dostávají zaneseni prudkými vichřicemi. Rádi totiž ve svých hnízdištích kroužíve plachtí při vyhlížení kořisti, hlavně mršin. Necháávají se klidně vynášet vzdušnými proudy a své lovecké lety tak absolvují při vynaložení minimálního úsilí. Občas se stane, že jsou z této pohody vyrušeni rychle se zvednuvším nápoem vichřice, která je pak nepřipravené zaneše stovky kilometrů daleko. To byl asi i případ našich návštěvníků, jak tomu nasvědčovalo i jejich téměř úplné vysílení.

V naší oblasti není rozhodně toto pozorování supů bělohlavých první. Již v 19. století mariánskolázeňský lékař Palliardi, známý pozorovatel ptactva v této oblasti, zaznamenal případ takového náhodného záletu (Palliardi 1852). V padesátých letech byl zastížen sup bělohlavý i na sousedním Tachovsku. Šlo opět o velmi vysíleného jedince, který

skončil vycpaný v malé sbírce trofejí v zámečku v Novém Sedlišti.

Bohužel v posledních desetiletích již supů bělohlavých výrazně ubývá i v jejich hnízdištích a můžeme tedy očekávat, že jejich případná zabloudění k nám budou také stále řidší. Proto ti, kdo měli příležitost naše návštěvníky zahlédnout, měli jistě mimořádný zážitek, který se nemusí hned tak zopakovat.

A pro ty, kterým tato příležitost utekla, nabízíme aspoň malý výběr z fotografické dokumentace našich hostů, kterou se povedlo panu Lindenbergovi pořídít.

Literatura:

Palliardi A. A. (1852): Systematische Uebersicht der Voegel Boehmens. Leitmeritz.

Petr Uhlík

Krajské muzeum Sokolov

Malá výprava za velkými stromy v okolí zámku Hartenberg

Málokteré místo na Sokolovsku má tak působivé *genius loci*, jako okolí starého hradu a pozdějšího zámku Hartenberg v Hřebenech. Není divu, že přitahovalo a přitahuje lidi rozličných zájmů a zálib. Setkat se zde můžeme s turisty, trampy